

“Förutom ‘hets mot folkgrupp’ och ‘olaga diskriminering’ har Sverige de så kallade motivhatbrotten, det vill säga där ett motiv för i princip vilket brott som helst har varit att kränka en person, en folkgrupp eller en annan sådan grupp av personer på grund av ras, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung, trosbekännelse, sexuell läggning eller annan liknande omständighet.”

Erik Alhem, i SvD den 1/8 -07

Avsnitt

a) Hetslagstiftning

b) Diskrimineringslagar

c) Nya diskrimineringar

d) DO

“Att i vårt samhälle omfattas av lagen om ‘hets mot folkgrupp’ är inte ett tecken på särskild utsatthet, det är istället tecken på särskild utvaldhet. För vad det innebär i praktiken är inte ett förbud mot att hetsa eller hata eller något annat, utan det innebär... ett förbud mot att ‘uttrycka ringaktning för folkgruppen i fråga’.”

“...träder en ny lag i kraft, som innebär att homofiler kommer att omfattas av lagen om hets mot folkgrupp. Samma politiker och debattörer som allt som oftast hävdar att svenskar inte existerar som folk utan är en ‘konstruktion’ vill alltså klassa människor med förvänd sexualitet som ‘folkgrupp’ - ve oss enfaldiga som trots att minimikriteriet på en folkgrupp är att den kan reproducera sig.”

“...framme vid själva kärnan i det som förljuget kallas ‘det mångkulturella samhället’, för det är bara minoriteter som åtnjuter denna upphöjda status. För vanliga, normala svenskar får man gärna uttrycka grövsta tänkbara motvilja och förakt...”

“Detta är det mångkulturella samhällets egentliga innebörd: ett minoriteternas privilegiesamhälle där vi svenskar de facto är reducerade till andra klassens medborgare i vårt eget land.”

Jonas de Geer

En grundläggande rättsprincip är att envar betraktas som oskyldig intill dess att motsatsen har bevisats.

En annan grundläggande rättsprincip är att alla medborgare är lika inför lagen - ett visst brott ska bedömas på samma sätt, oavsett vem som är förövare och vem som är offer.

Båda dessa principer har kastats överbord genom lagstiftningarna kring diskriminering och hatbrott.

Kapitel 3 a) Hetslagstiftning

Sammanfattning

Detta avsnitt vill få sagt:

- att det faktum att de politiskt korrekta så gärna talar om "alla människors lika värde" inte hindrar att de drivit fram en lagstiftning som behandlar människor mycket olika, beroende på etnisk tillhörighet
- att lagstiftningen bäst fyller sin funktion om den är oklar

"Det är bra att lagstiftaren gett vissa personer och grupper av personer ett extra högt skyddsvärde."

Erik Alhem, överåklagare

"Ett hatbrott ... utgör ett angrepp på de mänskliga rättigheterna och strider mot de grundläggande värderingarna i samhället om alla människors lika värde."

BRÅ:s webbsida

1. Definitioner

Lagen om "Hets mot folkgrupp" tillkom 1948. Sedan 1989 har lagen utvidgats till att handla om huruvida någon givit uttryck för "missaktning" mot "folkgrupp" - genom språk, uppträdande eller klädsel.

En oklarhet gäller huruvida lagen avser endast uttryck av känslor och åsikter - eller om den innefattar även förmedlande av faktauppgifter - sanna eller osanna.

Straffen kan bli fängelse i upp till 4 år.

På "hatbrott" använder åklagarväsendet i Sverige följande definition:

"Med hatbrott avses hets mot folkgrupp, olaga diskriminering, homofobiska brott, våld och hot m.m. mot förtroendevalda samt andra typer av brott där ett motiv varit att kränka en person, en folkgrupp eller annan sådan grupp av personer på grund av ras, hudfärg, nationalitet eller etniskt ursprung, trosbekännelse, sexuell läggning eller annan liknande omständighet."

Det handlar dock inte bara om motiv och känslor, det handlar också om **vem** som är gärningsman och **vem** som är offer.

- Som folkgrupp räknas bara minoritetsgrupper, enligt ställningstagande från Justitiekanslern.
- Som förövare räknas bara etniska svenskar.

Samtidigt som man hyllar principen om "alla människors lika värde" har man sett till att svenskar i detta sammanhang inte räknas - annat än som gärningsmän. En svensk eller en svenska anses inte kunna bli offer för hot eller våld, där "brottet har sin grund i nationalitet eller etnisk bakgrund".

"**Hatbrott vanligast mot invandrare**", så löd en rubrik i Metro en 2/7 -07.

Det blir då lika informativt som att rapportera att cykelstölder främst drabbar cyklister eller att villainbrott främst drabbar villaägare. Det låg ju i själva definitionen, att en svensk inte kan drabbas av hatbrott, vilket också framgick av texten i Metronotisen:

"Ett hatbrott är då gärningsmannen kommer från en så kallad majoritetsgrupp och offret från en minoritetsgrupp. Brottet ska ha sin grund i en negativ inställning till hudfärg, nationalitet, etnisk bakgrund, religiös tro eller sexuell läggning".

En propaganda som tuggar på.

Från DO:s webbsida hösten 2009:

"En rapport från OSSE (Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa) visar att hatbrott är ett stort problem i många av OSSEs medlemsländer. Romer, svarta, judar, muslimer och homosexuella är särskilt utsatta för hatbrott, menar OSSE."

"Rasistiska brott blir i praktiken svenskars brott mot invandrare, minoriteterna antas ju per definition vara antirasister."

Anders Isaksson

2. Hatbrotten ökar

Klassningen av ett brott som "hatbrott" har inget att göra med hur grovt brottet är, avgörande är istället vilka **motiv** som kan anses ligga bakom brottet. Det kan röra sig om allt från mord och misshandel till klotter på en husvägg, skadegörelse eller text i ett flygblad. Dit kan även räknas olaga hot, ofredande, ärekränkning och hets mot folkgrupp.

BRÅ ger två exempel:

"Det finns motiv som särskiljer sig, ett exempel är antiromska hatbrott där det är betydligt vanligare att brottsplatsen är till exempel en butik. För de hatbrott där det även ingår vit makt-ideologi i motivbilden är skolan den vanligaste brottsplatsen."

Robstens blogg:

"...införs en s.k. hatbrottslagstiftning, där den som hyser vissa känslor skall straffas hårdare. Det avgörande är alltså inte längre hur våldsamt du misshandlat en person utan vad du tycker eller känner. Om man inte direkt hatar någon utan bara ger sig ut på staden för att misshandla någon för sitt höga nöjes skull, då slipper den åtalade ... straffskärpning..."

Logiken i detta är alltså att svenskar inte tillerkänns rätten till sina egna **känslor**. Skulle dessa vara negativa gentemot någon av de fridlysta grupperna, och detta framkommer, då kan vederbörande i princip straffas.

Den praktiska innebörden av hatbrottsklassningen är dubbel.

- Det sker en straffskärpning i domstolen.
- Brottet förs in under en särskild kategori i BRÅ:s statistik.

Antalet anmälda "hatbrott" har ökat kraftigt under senare år och uppgick 2008 till 5.900, varav 72% befanns ha främlingsfientliga motiv, 18% "homofobiska" motiv (riktade mot homosexuella).

Vad förklarar denna ökning? Det kan bero på både en verklig ökning och en ökad anmälningsbenägenhet.

Hos polisen i Stockholm finns en särskild "hatbrottsjour" för att "fånga upp" vad som rört sig i hjärnan på den som begått ett brott. Med ett begrepp som å ena sidan "motiv", å andra sidan "kränkning", ges utrymme för subjektiva tolkningar.

Hatbrottsbegreppet har efterhand utvidgats. Det innefattar nu även bärande av vissa symboler - "rasistiska" sådana. Justitiedepartementet föreslog år 1996 förbud, varvid justitieminister Laila Freivalds såg även solkors som en "rasistisk" symbol.

Det lämnades dock upp till domstolarna att avgöra om det verkligen var att betrakta som brott utifrån **vem** som bar symbolen och **i vilket sammanhang** det skedde. En 17-årig gotlänning dömdes 1995 till 100 dagsböter för ett sådant lagbrott.

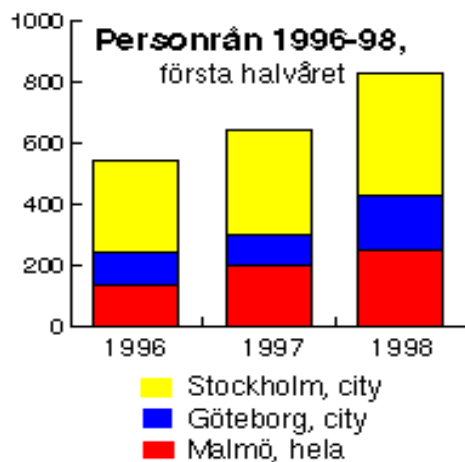
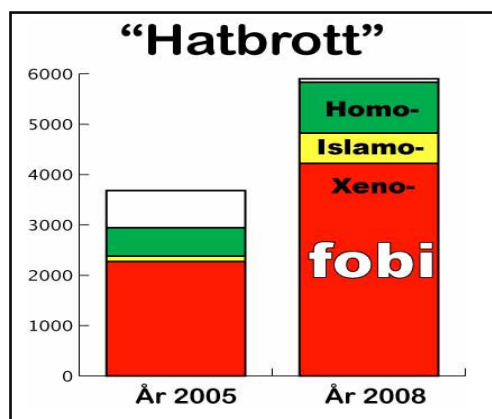
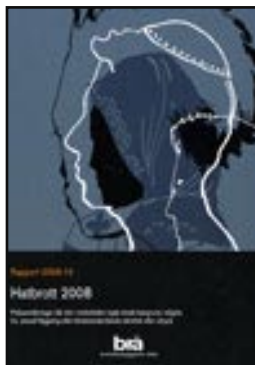
Det har även förekommit att rektorer i svenska skolor förbjudit elever att bära tröjor med svenska flaggan. Även den kunde tydligen ses som en "rasistisk symbol".

Mot detta kan ställas hur muslimer har DO:s stöd för att ha rätt att uppträda uniformerade (iförda slöjor) på offentliga platser och i yrkesroller.

3. Kan svenskar vara offer?

Från och med 2008 har BRÅ ändrat sin klassificering, så att även brott mot svenskar kan räknas som hatbrott. Ändå befanns **bara 3%** av alla hatbrott vara riktade mot svenskar!

- Hur stämmer detta med det utbredda språkbruket om "svennedjävlar" och "svennehoror"?
- Hur stämmer det med statistiken på alla misshandelsbrott och våldtäkter samt med invandras kraftiga överrepresentation bland förövare av våldsbrott?

Förklaringen ligger i att BRÅ sorterat bort sexualbrott och personrån vid sin bedömning.

Sakine Madon i Expressen den 6/3 -10:

“Även invandrare kan vara rasister

Judar flyr Malmö och muslimer flyr Södertälje. Politiker har svårt att tala klarspråk eftersom rasism utövd av personer med utländsk bakgrund är “känsligt”. Men duckandet är inte hållbart.

Sympatierna och engagemanget beror nämligen på vem som utsatts, och vem som utsätter. I stället för att se varje dåd för vad det är väcks engagemanget till liv om det är ‘rätt’ offer och ‘rätt förövare’ med i bilden.... rasister med mörkt hår? Då gäller det tydligt att tala.”

“Juristen Mårten Schultz har gått igenom domar inom hatbrottskategorin. Schultz skriver i senaste numret av Neo att ‘Det går inte att hitta en enda dom för diskriminering på grund av svensk etnicitet’. Inte en enda dom för att en person är ‘vit’. Inga domar om hets mot svenskar.”

“Fram till för två år sedan räknades inte hatbrott mellan minoritetsgrupper. Tror man att rasism inte finns bland invandrare är man rejält blödd. Ändå låtsas många att det är så.

Tidigare justitiekansler försvarade att ‘hets mot svenskar’ inte är grund för åtal då syftet med lagen var att skydda minoritetsgrupper. Men i många förorter är svenskar i minoritet.”

4. Exemplet romer

BRÅ:s exempel om brott mot romer i butiker visar hur man kan vända upp-och-ned på begreppen. Det är ett faktum att s.k. snatterier är ett stort bekymmer för många handlare. Det är också ett faktum att just romer utmärker sig genom en hög benägenhet att “snatta”. Det blir därför naturligt, av ekonomiskt egenintresse, att handlare ibland försöka freda sig mot besök av romer.

I det här sammanhanget blir det dock handlarna som betraktas som brottslingar och romerna som offer, inte tvärtom.

Och den som - i likhet med vad vi gör här - påtalar ett faktum om romers överrepresentation i viss typ av brottslighet riskerar att betraktas som brottslingar, skyldiga till “hatbrott”...

Jan Guillou i Aftonbladet, januari 1996:

“I ett inslag som handlade om zigenare påpekades bland mycket annat att alldeles för många zigenare stal för mycket. På den punkten fanns inga sakliga invändningar. Men det väckte indignation att denna rasistframkallande sanning hade framförts i TV. Radionämnden fällde programmet enligt sin allra strängaste regel som handlar om brott mot Sveriges demokrati och man motiverade sin fällning just med att denna typ av påpekanden skulle kunna framkalla rasistiska stämningar i landet.

Det statliga forskningsorganet BRÅ tillsatte en utredning för att visa att zigenare verkligen inte stal för mycket. Utredningsresultatet gick emellertid dramatiskt åt motsatt håll, varför utredningen hemligstämplades.

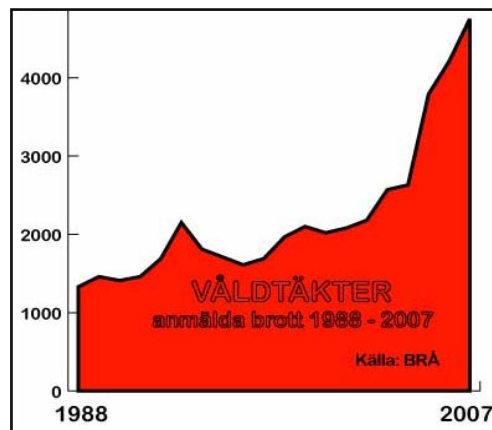
Denna gällande politiska moral, att förtiga olämpliga fakta, hindrade alltså länge all vettig journalistik i ämnet invandrare och brott. Följaktligen kunde denna brottslighet utvecklas i fred under lång tid, varför inga politiska åtgärder kunde sättas in för att bromsa utvecklingen.”

Här kan noteras två olika moment.

- Det ena är att en åsikt eller en faktauppgift kan framkalla fientliga stämningar, som i förlängningen kan resultera i negativa handlingar, riktade mot gruppen i fråga.
- Det andra är att individer ur gruppen i fråga kan bli ledsna, de kan känna sig “kränkta” av vad som sagts eller skrivits.

Ur “Politisk korrekthet”, Järvenpää:

“Under några år inkludras Säkerhetspolisen i sina rapporter ‘Brott mot rikets inre säkerhet’ ... brott med etniska och rasistiska dimensioner av minoriteter mot etniska svenskar. År 2000 raderades denna aspekt bort ur statistiken. Enligt en av Säpos analytiker, Michael Johnson, var orsaken till borttagandet att ‘mörkertalet var stort, därför för man inte längre sådan statistik’ (Metors bilaga Gringo 040920). Mot denna (bort)förklaring kan invändas att inom andra områden där orättvisor av olika slag finns med, t ex misshandel av kvinnor, så brukar det tvärtom vara regel att lyfta fram mörkertalet som en viktig omständighet att ta hänsyn till.”

Ställ mot BRÅ:s uppgift om “hatbrott” i butiker följande nyhet från SR:s webbsida den 6/10 -09:

“Stort svinn tvingar butiksägare att stänga

Svinn och stölder från butiker är ett stort problem inom handeln. Flera butiksägare tvingas stänga på grund av svinet. Svensk Handel genomför under hösten en omfattande kartläggning.”

“En som drabbats av stölder är Laila Norling, som är butikschef för en stormarknad på Värmdö.

- Vi hade en förra veckan som försökte stjäla 63 chokladkakor, i sina byxor. Vi har haft oxfilestölder där man fyller väskorna och har en annan person som öppnar grindarna så att man kan gå rakt igenom.”

“Under en period så var svinet på batterier 40 procent, .. säger Dick Malmlund.”

“Coop Forum på Värmdö utanför Stockholm har drabbats av många stölder. Svinnet uppgick förra året till 2,5 procent av omsättningen.

*Totalt uppgår svinnet i svenska butiker till omkring **16 miljarder** kronor varje år.”*

5. Kränkningar?

Ur Borås Tidning den 27/2 -08:

“Dömda för raketdådet hängs ut på rasistisk sajt: ‘Kränkande’

Killarna som dömdes för de uppmärksammade dåden på nyårsafton hängs nu ut på en främlingsfientlig sajt på nätet.

- Det känns för jävligt, säger en av dem och han tänker göra polisanmälan.

De fem som dömdes har rötter i andra länder. På sajten nämns deras ursprungsland, födelseår, med mera. De beskrivs som ‘mångkulturella våldsverkare’.

*“- Jag tänker göra polisanmälan. Jag är inte ute efter pengar eller något annat men jag tycker det är **så kränkande** att göra så här mot oss.”*

Bloggen “Rakryggad” kommenterade denna historia:

“Ingen kan väl ha missat hur känsligt Det Nya Sverige är. Inte en dag går utan att någon känner sig kränkt av någon annan, av en åsikt eller av en företeelse. ...Nu kommer nästa chockerande kränkning.

Invandrargänget som misshandlade en entrévärd och tvingade in en raket i munnen på en svensk kvinna känner sig kränkta av att ha blivit uthängda för sitt dåd av systemkritiska bloggar på nätet (!).”

”Bara i Det Nya Sverige är det förövaren som känner sig kränkt, inte offret.”

6. Dimmigt

Hetslagstiftningen är ett utslag av politisk korrekthet. Centralt inom pk-ismen är alltså att suddas ut gränsen mellan fakta och värderingar.

Ur Vetlanda-Posten, den 10/12 -08:

“Flera närradiostationer bryter mot grundlagen och sprider rasistiska budskap.

- Uttalandena innebär hets mot folkgrupp, för att inte säga rasism. Kulturrasism, säger sociologen Birgitta Löwander som har skrivit en rapport om rasism i radio.

Hon har granskat närradiostationer i Stockholm, Malmö och Karlstad.”

“Det är enligt rapporten mycket kränkande påståenden om flyktingar och invandrare som sprids. Till exempel att de skulle vara orsaken till Sveriges ekonomiska problem.”

Birgitta Löwander är forskare och lektor i sociologi vid Umeå universitet och hennes rapport publiceras av Granskningsnämnden för radio och TV, på regeringens uppdrag - men hur opartisk, saklig och fri från subjektiva värderingar är hon?

“I många sändningar sägs att flyktingar utgör ett hot mot svensk kultur, att vissa grupper är särskilt benägna att sprida HIV-smitta, att de inte bryr sig om sina barn samt att de ägnar sig åt kriminalitet och våldsamheter.

Programledaren försöker ofta förmedla en känsla av ‘vi och dom’.

- Det här får ju konsekvenser, säger Löwander. Det är skrämmande att man så lätt kan spä på folks fördomar i ett politiskt syfte. De här sändningarna ser jag som ett direkt brott mot svensk grundlag.”

Generaliseringarna är det ju Löwander själv som står för: *“...kränkande påståenden om flyktingar och invandrare... att de skulle vara orsaken till Sveriges ekonomiska problem...”*

De flesta invandringskritiker är nog med att inte uttala sig i generella termer. Invandrare eller grupper av invandrare är överrepresenterade i bidragsförsörjning och brottslighet. Detta är självfallet inte liktydigt med att de flesta, än mindre alla, invandrare är bidragstagare eller kriminella. Det faktum att den samlade effekten av den förda invandringspolitiken blivit ekonomiska problem och ökad fysisk otrygghet är inte detsamma som att varje invandrad individ är orsak till detta.

Kapitel 3 b) Diskrimineringslagar

Sammanfattning

Detta avsnitt vill få sagt:

- att samma krafter som mest betonar att det inte finns "vi" och "dom", mest energiskt har verkat för just en sådana tudelning av befolkningen i svenskar och invandrare
- att de diskrimineringslagar som tillkommit innebär diskriminering - av svenskar
- att diskrimineringslagstiftning beträffande arbetslivet vilar på lös grund - det har inte kunnat konstateras någon verklig diskriminering av större omfattning

1. Ett icke-problem

Mycket tid, arbete och utredningsresurser har ägnats åt att bekämpa etnisk diskriminering i arbetslivet. Ur SOU 1992:96: "Uppfattningen att negativ särbehandling på etnisk grund inte skall förekomma är ju i sig inte kontroversiell utan tvärtom allmänt omfattad."

En överväldigande majoritet av svenska folket är tveklöst motståndare till etnisk diskriminering. Men förutsätter inte långtgående åtgärder också att det faktiskt förekommer en sådana diskriminering?

Har en sådan diskriminering kunnat konstateras?

SOU 1983:18: "Det kan ifrågasättas om det ens är rimligt att som utgångspunkt för en diskussion om behovet av lagstiftning ta upp frågan om hur vanlig diskriminering är..."

SOU 1997:174: "Det har inte ingått i uppdraget att gå in på i vad mån etnisk diskriminering i arbetslivet förekommer i Sverige. Frågan har emellertid besvarats jakande i flera sammanhang..."

Vad man konsekvent blandat samman är en upplevd diskriminering och faktiskt konstaterad diskriminering. SNS-rapporten "**BORTOM ETNICITET**" av Farbod Rezanian 2007, som baserade sig på statistiskt underlag, inte på subjektiva utsagor och gissningar, kom fram till:

"22% av läkarkåren är idag invandrare. Bland universitetslärare är andelen invandrare 20%. Bland civilingenjörer är motsvarande siffra 10%."

"Vår undersökning visar att etnicitet inte spelar någon större roll för att få ett arbete. Ålder, utbildningsnivå samt vistelsetiden i Sverige påverkar i mycket högre grad invandras situation på arbetsmarknaden. Var invandraren bor i Sverige har också mycket större betydelse i arbetsmarknadssammanhang än var invandraren är född."

Fram till mitten av 1970-talet var förvärvsfrekvensen högre bland invandrare än bland svenskar. Diagrammet t.h. avser män och är hämtat ur boken "Invandringen till Sverige" av Christer Lundh (SNS förlag 2005).

Ur boken "Folkhemmets balkanisering", Eriksson/Rennerfelt:

"Om nu etnisk diskriminering är ett allvarligt samhällsproblem som drabbar invandrare, på till exempel arbetsmarknaden, varför har det då inte visat sig tidigare?"

"Fram till 70-talet var såväl sysselsättningsgraden som inkomsterna högre för invandrare än för svenskar."

Det har inte ingått i uppdraget att gå in på i vad mån etnisk diskriminering i arbetslivet förekommer i Sverige."

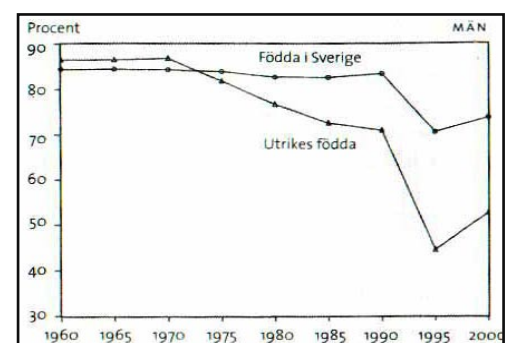
SOU 1997:174

"... skall arbetsgivare inom ramen för sin verksamhet bedriva ett målinriktat arbete för att aktivt främja etnisk mångfald i arbetslivet."

SOU 2000:16

"Mångfaldsideologins hållning, att det är etnicitet och religion som ska bidra till att samhället berikas, är i princip lika rasistisk som andra synsätt där det är ytan som utgör underlag för slutsatser om vilka människorna är."

Aje Carlbom

“Varför skulle då dagens svenskar vara benägna att diskriminera mer än tidigare generationer?”

När bilden förändrades hade det samband med två faktorer:

- Dels ersattes arbetskraftsinvandringen med en flykting- och anhöriginvandring.
- Dels förändrades den svenska arbetsmarknaden. Det skedde en övergång från industrisamhälle till tjänstesamhälle, med större krav på bl.a. språkkunskaper.

Ur inlägg i “Röda Rummet” av Aje Carlbom 2005:

“Ska vi vara realistiska är sannolikheten hög för att en stor andel av första generationens invandrare (de som kommit i vuxen ålder) aldrig kommer att bli integrerade i den etablerade ekonomin. Marknadsvärdet på deras kompetens är, tyvärr, för lågt eller obefintligt. Arbetskraftsinvandring, som regelbundet förs fram i den offentliga debatten, handlar inte om att importera fattiga bönder från Afrika eller Mellanöstern utan om att dagens globala företag konkurrerar om en välutbildad expertis oberoende av ursprung.”

“Om västerländska arbetsgivare vore extraordinärt rasistiska skulle det naturligtvis vara svårt att flytta verksamheten till delar av världen där de tvingas anställa icke-vit personal. Svenska företag i Sverige verkar även de väl så villiga att anlita ‘invandrare’, så länge priset på arbetskraften är det rätta.”

2. Diskriminering och statistik

Varför skulle svenskt arbetsgivare ägna sig åt etnisk diskriminering vid anställningar? Det ligger ju i företagets eget intresse få den arbetskraft som bäst kan klara arbetsuppgifterna!

Thomas Gür i sin bok “Positiv särbehandling är också diskriminering”:

“...värt att åter notera den mycket tivelaktiga utsagan att etnisk diskriminering skulle kunna spåras genom statistiska jämförelser, och att diskriminering därmed också skulle kunna definieras som avvikelser från ett statistiskt genomsnitt och inte som resultat av en medveten eller omedveten handling.”

I diskussionen om etnisk diskriminering har en glidning skett, från ett förhållande till ett annat.

1. Enskilda har vid arbetsansökan inte bedömts rätt, dvs efter sina meriter. Individens etnicitet har gjorts till ett hinder.

2. Andelen etniska svenskar i en arbetsstyrka har varit högre än inom befolkningen som helhet.

Man har alltså förutsatt att det då rör sig om en “överrepresentation”, som behöver rättas till - vare sig den har sin förklaring i diskriminering eller ej. Men i vilket land och i vilken tid har det någonsin förekommit en sådana proportionalitet?

Antag att absolut ingen etnisk diskriminering skulle förekomma.

Vad säger att det då blir en lika fördelning av invandrare och svenskar inom olika yrken? Det vore snarast anmärkningsvärt om en enskild grupp - invandrare som helhet eller enskilda invand-rargrupper, kvinnor och män, unga och gamla, långa och korta, smala och tjocka, ljushåriga och mörkhåriga, högerhänta och vänsterhänta - skulle vara proportionellt representerade på alla nivåer i samhället.

Vare sig man går tillbaka i historien eller ser till andra länder i världen, så har detta naturligtvis aldrig förekommit! Underrepresentation är inte automatiskt följden av diskriminering. Det finns skillnader, både mellan individer och grupper, vilket ger utslag.

I hur många Vasalopp har alla tävlande gått i mål samtidigt?

Här har man glidit över - från att kräva lika chanser, till att kräva lika resultat. Så ser ju inte världen ut, så fungerar det inte verkliga livet! Alla människor presterar inte lika.

3. Lösningen

Framförallt på 90-talet sjönk arbetsdeltagandet drastiskt för invandrare - särskilt för nyanlända invandrare från Afrika och Asien. En näraliggande pk-tolkning blev då att felet låg hos det svenska samhället, förklaringen var diskriminering.

Ur "Bortom etnicitet":

*"Genom **enveten upprepning** har en rad aktörer lyckats etablera föreställningen om den diskriminerande arbetsgivaren som en ovedersäglig sanning. **Det betyder däremot inte att denna föreställning stämmer med verkligheten.**"*

*"En annan vanlig uppfattning är att invandrare får okvalificerade jobb, **'läkare som kör taxi'** är en återkommande fras i debatter och diskussioner om integration. I den senaste utredningen om diskriminering påstår utredarna att Sverige har en segregering av arbetsmarknad där invandrare bara får okvalificerade jobb. Detta påstående har inte stöd i statistiken..."*

Ur AMS-skriften "Ura 1998:1":

"Många utomnordiska medborgare har otillräcklig utbildningsbakgrund för att kunna uppfylla de allt högre kraven på arbetsmarknaden. Framförallt gäller det grupper från Asien och Afrika, där andelen med enbart grundskola uppgår till över 50 procent.

Vissa grupper av invandrare, t ex från länder med ett annat alfabet än vårt eller med en utbildning som är betydligt mindre omfattande än grundskoleutbildning, behöver även grundläggande undervisning i läsning och skrivning."

Men när lagstiftning först började diskuteras, mot en förment etnisk diskriminering inom arbetslivet, var det utifrån signaler från internationell nivå, efter att Sverige år 1971 hade ratificerat **1965 års FN-konvention** om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering.

Ur "Folkhemmets balkanisering":

*"1978 tillsattes Diskrimineringsutredningen av regeringen. Enligt utredningen var **konventionsåtagandet i sig** ett fullt tillräckligt argument för en lagstiftning och något 'särskilt empiriskt stöd' för förekomsten av etnisk diskriminering i arbetslivet behövdes inte."*

"Frågan är varför svenska politiker låtit sig påverkas av FN. Vid tidpunkten för de mest tongivande FN-konventionerna var knappast FN ett demokratiskt föredöme, tvärtom. FN är en realpolitisk skapelse som har sin bakgrund i kalla krigets politik. Då, som nu, gav organisationen stort utrymme för olika diktaturer.... Vilken slags legitimitet har därför denna organisation? Många av organisationens medlemsländer befinner sig ljusår från en rimlig hållning i frågor som rör diskriminering och jämställdhet."

Lösningen på ett icke-problem blev nya lagar.

Lagar som skulle skapa verkliga problem.

4. Vi och dom

Ur "Positiv särbehandling är också diskriminering":

"Särbehandling av individer på basis av etnisk grupptillhörighet leder ofrånkomligen till ett stort antal problem: allt ifrån avvägningar om grupptillhörighet till ökade motsättningar grupper emellan."

"...varje krav på proportionalitet för också med sig ett krav på kategorisering och gruppindelning, alltså en specificering av den etniska mångfaldens olika element."

Den lagstiftning som följde på Margareta Wadsteins utredning "Räkna med mångfald!" 1997 räknade i själva verket inte med mer mångfald än **två grupper**: svenskar och invandrare.

"...får vi en indirekt definition på den etniska mångfald som uppges finnas i samhället och vars proportionella sammansättning skall återspeglas i sammansättningen

av företagets personalstyrka: 'Proportionerna mellan de anställda med svensk etnicitet respektive annan etnisk tillhörighet'.

Detta är givetvis en intellektuellt erbarmlig definition på etnisk mångfald: svenskar och icke-svenskar (i etnisk bemärkelse)."

Begreppet "invandrare" ju är luddigt, på flera sätt:

- är en norrman lika mycket invandrare som en somalier?
- är en person lika mycket invandrare efter att större delen av sitt liv ha bott i Sverige?
- är en person invandrare även om han/hon är född i Sverige?

Systemet skapar ett behov av att dra gränser och definiera vem som tillhör vilken grupp. Det cementerar en skarp uppdelning i "vi" och "dom" och det blir ägnat att permanenta "invandrarskap".

"Folkhemmets balkanisering":

"Ett grundläggande krav för att hävda en diskrimineringsgrund är att de personer som omfattas av den någorlunda lätt kan identifieras."

"Kön är en kategori som... är enkel att fastställa. En person är antingen man eller kvinna.... Men är etnisk bakgrund verkligen enkel att fastställa i ett samhälle som... inte registrerar vår etniska hemvist?"

5. Etnisk rättvisa?

Gür hänvisar till en bok av Mats Lundström, "Jämställdhet eller sexistisk rättvisa?", utgiven på SNS förslag 1996:

"Lundström framhåller det oroväckande i ett begrepp som 'etnisk rättvisa'. Rättvisan övergår från individnivå till kollektiv nivå. Men kollektiva lösningar på individuella problem får inte förväxlas med kollektiv rättvisa. Ty annars finns risken att orättvisorna löses genom 'etnisk rensning' (som är en annan variant av 'etnisk rättvisa')"

"...söker man att skapa en **rättvis rasism** eller **rättvis diskriminering**... Att med t ex lagliga tvångsmedel söka åstadkomma en proportionell fördelning av de etniska grupperna på en arbetsplats genom att tvinga ut individer ur den överrepresenterade gruppen för att kunna bereda plats åt individer ur den underrepresenterade är just att företa (partiell) **etnisk rensning** för att åstadkomma **etnisk 'rättvisa'**."

Lundström ger exemplet med professorn i rättsfilosofi vid Kölns universitet, Hans Kelsen, som 1934 fråntogs sin tjänst med motiveringen att hans 'ras' var 'överrepresenterad'. I sin propaganda mot judarna åberopade nazisterna just ett slags krav på 'rättvisa' mellan 'raserna'. Och i fallet med Kelsen var argumentet riktigt i statistisk mening. Men det moraliska brottet bestod i att likställa andel med representation. Kelsen var inte professor i egenskap av jude utan i egenskap av en för arbetet kvalificerad medborgare."

Sammanfattning

Detta avsnitt vill få sagt:

- att samma krafter som mest betonar att det inte finns "vi" och "dom", mest energiskt har verkat för just en sådana tudelning av befolkningen i svenskar och invandrare
- att de diskrimineringslagar som tillkommit innebär diskriminering - av svenskar
- att diskrimineringslagstiftning beträffande arbetslivet vilar på lös grund - det har inte kunnat konstateras någon verklig diskriminering av större omfattning

1. Rättsvidrigt

Den wadsteinska utredningen resonerade aldrig kring möjligheten att en upplevd diskriminering många gånger inte är diskriminering.

Istället infördes diskrimineringslagar som strider mot grundläggande rättsprinciper, enligt vilka man är betraktad som oskyldig intill dess att motsatsen har bevisats.

Möjligheter infördes även att inskrida mot "indirekt diskriminering" och det behövde inte längre ha funnits någon avsikt att diskriminera. Utredningen: "Som diskriminering räknas t ex att kräva att de anställda talar svenska på arbetsplatsen och att inte underlätta för dem att utöva sin religion".

Ur Fri Informations remissyttrande på SOU 1997:174:

"Omvänd bevisbörda Utmärkande för en rättsstat är bl a att en anklagad person är i lagens mening oskyldig till dess skuld har bevisats. Bevisbördan åvilar uteslutande åklagaren, den åtalade behöver inte bevisa sig oskyldig. Bevisningen är många gånger svår, varför skyldiga inte sällan slipper straff i enlighet med doktrinen att det är bättre fria en skyldig än att straffa en oskyldig. Likaså tar man i brottsbalken hänsyn till gärningsmannens uppsåt.

Antidiskrimineringslagstiftningen avskaffar dessa för en rättsstat självklara begrepp. Gärningsmannen - d v s arbetsgivaren - döms om han inte själv kan bevisa sig oskyldig - anmälararen eller anmälarens ombud behöver inte anföra bevis - och oavsett om den påstådda diskrimineringen varit avsiktlig eller oavsiktlig, direkt eller indirekt."

2. Företagarfientligt

Resultatet av lagstiftningen har blivit att företag fräntas rätten att fritt anställa sin arbetskraft, de måste gå helt på formella meriter. Lagarna drabbar särskilt småföretag, på tre sätt.

- Små företag har svårare att orka med domstolsprocessande, till sådant räcker inte deras resurser.
- I mindre företag, där personkemi och samarbetsförmåga betyder mycket, blir det viktigare att kunna rekrytera efter mer än bara formella meriter.
- Ett misstag i rekryteringen kan för ett litet företag bli mycket kostsamt.

Fri Information:

"Med proposition 1993/94: 101 fråntar regeringen svenska arbetsgivare deras rätt att fritt anställa. Detta sker trots att regeringen påstått sig främst satsa på företagen och allra mest på småföretagen."

"Vi bör ge invandrarna företräde till nyckelbefattningar som domare, polismästare, landshövdingar och ambassadörer".

David Schwarz i DN den 2/10 1980

"Mellan förbud mot diskriminering och påbud om positiv särbehandling går en skarp gräns. Etnisk diskriminering anses äga rum när platssökande inte bedöms utifrån sina faktiska meriter utan sin grupptillhörighet; de blir utsatta för en individuell orättvisa. Med positiv särbehandling försöker man gottgöra den individuella orättvisan med grupprättvisa."

I stället för likabehandling får vi ett nytt slags diskriminering. Positiv särbehandling av den ene leder nästan alltid till negativ särbehandling av den andre,.."

Thomas Gür

“Enligt uppgift från Migrationsverkets juridiska expertis är ‘alla som bor i Sverige dvs fått permanent uppehållstillstånd och/eller svenskt medborgarskap att betrakta som svenskar.’

“... eftersom dessa invandrare ...är svenskar tillhör de ju per automatik majoritetssamhället och kan således inte diskrimineras.

De kan inte heller utsättas för hets mot folkgrupp eftersom de i sin egenskap av svenskar inte tillhör någon minoritet.”

Inger-Siv Mattson

“Till skillnad från tidigare, då lagen föreskrev att flera diskriminerade hade att dela på ett och samma skadestånd, medger de nya lagarna att ett oändligt antal skadestånd utkrävs för en och samma anställningsprocedur. Även om endast en tjänst utannonserats och en sökande anställts har de exempelvis tjugo, som sökt tjänsten utan att få den, rätt att kräva skadestånd, om de anser sig diskriminerade. Detta således trots att av tjugo sökande endast en kunde anställas och de övriga tjugo skulle ha känt sig diskriminerade oavsett vem som anställts.”

“Övre gränsen för skadestånd föreslås till 100 000 kr per diskrimineringsanmälan, vilket är en ökning jämfört med gällande lag och avsevärt mer än vad beviljas dem som allvarligt skadats av felbehandling i sjukvården, skadats av felaktiga myndighetsbeslut etc. Men som Wadstein citerar **‘ju mer diskriminering kostar, ju mer mångfald lönar sig’.**”

3. Svenskientligt

Ur “Positiv särbehandling är också diskriminering”:

“... utredningen skriver att positiv särbehandling ‘innebär vid rekrytering att en kompetent sökande från en underrepresenterad grupp ges företräde vid tillsättning av befattning, trots att det finns mer meriterade sökande som tillhör en överrepresenterad grupp’. (SOU 1997:174, s 151)...”

“Lagen säger uttryckligen att personer tillhörande en etnisk grupp får diskrimineras om avsikten är att främja mångfald,”

“...har företagsledningen, med hänvisning till att en av de sökande tillhör en överrepresenterad etnisk kategori i företaget, t ex majoritetsbefolkningen av etniska svenskar, rätt att gå förbi denne och tillsätta den andre, även om den förste kandidaten är mer meriterad.... en förutsättning är alltså att den sökande har **erforderlig kompetens** för arbetet.”

Thomas Gür lyfter fram att diskrimineringskulturen bygger på ett grupptänkande, som ger nya diskrimineringar. S.k. positiv särbehandling av vissa individer betyder negativ särbehandling för andra individer. Man försöker kompensera individuella orättvisor med nya orättvisor. Resultatet blir inte likabehandling.

“... en persons positiva särbehandling i nuet antas uppväga en helt annan persons diskriminering någon gång i det förgångna.”

... kan positiv särbehandling inte kompensera individuella oförrätter, eftersom det inte är ett kollektiv som utsatts för orättvisan, utan en individ.”

4. Invandrarfientligt

Om företag pga lagstiftningen väljer att undvika nyanställningar eller om företag pga den extra bördan går omkull, då blir det totalt sätt färre arbetstillfällen. Detta kan då drabba även invandrare.

Fri Information: “... en arbetsgivare som inte får anställa den mest lämpade, föredrar med stor sannolikhet att om möjligt inte anställa alls.”

Ur “Positiv särbehandling är också diskriminering”: “I USA, som torde vara det land i västvärlden där skydd och positivt särbehandling av olika grupper på arbetsmarknaden gått längst, har ett flertal studier konstaterat ett samband mellan stater med en omfattande skyddslagstiftning och lägre sysselsättning. I sådana stater, som Kalifornien, anses i dessa studier sysselsättningsnivån vara 2 till 5 procent lägre än stater som inte infört skyddslagstiftning i samma omfattning.”

5. U-landsfientligt

Många av dem som kommer till Sverige från Afrika och Asien är analfabeter, men andra kan ha hög utbildning. Behövs de inte bättre i sina hemländer?

Ur Fri Informations remissyttrande på SOU 1992:96:

“Många invandrare har mycket goda yrkeskvalifikationer och utbildningsmeriter. De asylsökande som kommer till Sverige sägs t o m bestå av en något större andel akademiker än vad som finns i den svenska befolkningen. Migrationen till Sverige från fattiga länder ger upphov till s k brain drain från de senare.”

“Det reella problemet kan ... inte vara att invandrarna inte kommer in på den svenska arbetsmarknaden utan att de lämnar sina hemländer eller inte återvänder till dessa, när möjlighet ges. De fattiga länderna i Östeuropa och tredje världen behöver sin utbildade arbetskraft.”

6. Enkelriktat

Diskrimineringsutredningarna har utgått ifrån att det är ett problem om en arbetsplats har högre andel etniska svenskar än befolkningsgenomsnittet, däremot aldrig det omvända.

Gör ger exemplet kebabbarer eller pizzerior, som exempel på arbetsplatser med få eller inga etniska svenskar. Det upplevs knappast som ett problem av någon. Varför skulle det nödvändigtvis vara ett problem om i andra sammanhang etniska svenskar är fler på en arbetsplats än sin andel av befolkningen?

“Positiv särbehandling är också diskriminering”: “Utredningens skrivningar om aktiva åtgärder utgår genomgående från att det är minoriteter eller invandrare som är underrepresenterade på Sveriges arbetsplatser.... Men vi kan lika gärna föreställa oss arbetsplatser där den etniska sammansättningen av arbetsstyrkan är opropor­tionerligt fördelad på ett sätt att etniska svenskar är i minoritet.”

“Nästa fråga blir varför etniskt homogena arbetsplatser med etniska svenskar är skadliga, men lika etniskt homogena arbetsplatser med etniska ‘icke-svenskar’ inte är det?”

7. Lönsamt?

På riktigt djupt vatten hamnade Wadstein i sin utredning då hon gjorde anspråk på att bättre än företagen veta vad som är bäst för dem.

“Positiv särbehandling är också diskriminering”: “Vad lagstiftaren implicit fastslår är ett närmast axiomatiskt antagande att etnisk mångfald i en organisation, ett företag, är lönsamt, eller att organisationer vars arbetsstyrka uppvisar etnisk mångfald är mer framgångsrika än organisationer utan denna mångfald.”

“Det är anmärkningsvärt att utredaren, i detta fall en statlig tjänsteman, hävdar att hon känner till ett sätt att öka vinsten för privata konkurrensutsatta företag som dessa företags ägare, vars huvudmål med verksamheten vi kan anta vara vinstmaximering, inte upptäckt själva än.”

“...Själva det faktum att politiker eller offentliga byråkrater hävdar att de känner till styrmetoder eller modeller för personalsammansättning som ger möjligheter att hämta hem tidigare oupptäckta vinster, bör mötas med skepsis.

Att människor som inte dagligen sysslar med en verksamhet där varje på marginalen förlorad vinstmöjlighet kan utgöra skillnaden mellan framgång eller konkurs - alltså politiker m fl - skulle vara bättre på att se var det finns vinster att hämta än människor vilka i sin dagliga gärning lever under dessa villkor - alltså företagare - är föga sannolikt.”

I själva verket kan denna typ av lagstiftning bli dyr, för både företagen och samhället. I Kalifornien har man haft en sådan lagstiftning, men beslöt 1996 att avskaffa den.

“I denna amerikanska delstat hölls i samband med presidentvalet i november 1996 en folkomröstning vilken resulterade i att majoriteten röstade för ett upphävande av de olika typer av positiv särbehandling, omvänd diskriminering och kvotsystem som länge förgiftat stämningen mellan befolkningsgrupperna.

“Det är du som avgör vad som är diskriminerande.”

DO:s webbsida

“Diskriminering finns även inskriven i lagen. Det krävs till exempel svenskt medborgarskap för att bli polis.”

Margareta Wadstein

“Vi måste räkna med att några poliser med invandrarbakgrund, som skett i England, vill bära turban istället för den svenska polismössan.”

David Schwarz 1981

“...är det inte en viss skillnad på att inte få utöva sin religion och att inte få utöva religionen på arbetstid och arbetsplatsen?”

Ur “Folkhemmets balkanisering”

Kapitel 3 d) DO

Sammanfattning

Detta avsnitt vill få sagt:

- att DO har en dubbel funktion, av dels myndighetsutövning, dels åsiktsproduktion
- att DO vinner få fall i domstol, men vinner desto fler genom utpressning - “förlikningar”
- att vi fått ett diskrimineringskulturellt maktkomplex, med egna intressen - ett självspelande piano
- att det finns mycket pengar att inkassera för den som uppger att han/hon känner sig ha blivit “kränkt”

1. Komplexet

Ombudsmannen mot etnisk diskriminering inrättades 1986, men levde en ganska så slumrande tillvaro fram tills dess att Margareta Wadstein tillträdde ämbetet 1998 - snart beväpnad med sin nya lag.

Vid sidan om ombudsmannen för etnisk diskriminering, DO, fanns ytterligare statliga ombudsmän mot diskriminering: JämO, HomO och Handikappsombudsmannen. Verksamheten består av något mer än upprätthållandet av gällande lagstiftning.

“Folkhemmets balkanisering”: “Dessa myndigheter ska inte bara se till att diskrimineringslagarna efterlevs, de har också en uttalad uppgift att bedriva opinionsbildning... Från inte minst JämO och DO kommer en aldrig sinande ström av åsiktsmaterial som riktas mot arbetsplatser, skolor, universitet och andra områden i samhället”

“... bildar detta **diskrimineringskomplex** en stark kraft i samhället, med en självförstärkande funktion. Med hjälp av undersökningar, rapporter och andra utgåvor som klätts i en vetenskaplig dräkt befäster man effektivt problembilden... Påståendena.. rapporteras sedan tjänstvilligt vidare av media,.. På detta reagerar våra politiker. Med krav på strängare diskrimineringslagar, och mer forskning. Mer projekt, mer seminarier och mer anslag till allt som kan stavas diskriminering. Det hela fungerar som ett **självspelande piano**.”

2. Mångfaldsplaner

Sedan 1999 finns ett krav från regeringen på myndigheterna att upprätta s.k. *mångfaldsplaner*, med syfte att öka andelen invandrare på olika poster. En del av DO:s verksamhet har blivit att bevaka att sådana planer verkligen presenteras.

Ur Sydsvenskan den 15/4 -04: “En reklamkampanj för 150 000 kronor ska få Lundaborna att förstå att kommunen har en mångfaldsplan.”

“För 50 000 kronor har kommunen hyrt sjuttio stortavlor under de två sista veckorna i april, där affischer med olika budskap ska sitta. Dessutom har tusen mindre affischer, femtusentus broschyrer och ett stort antal vykort tryckts upp.”

Denna kampanj hade inte bara en ekonomisk sida. Det gällde också om att försöka påverka medborgarna.

“Lund har fått beröm från Integrationsverket för sin mångfaldsplan, som inrättades för två år sedan. I planen står bland annat att kommunen arbetar för att öka andelen chefer med utländsk bakgrund.”

“Hilma Frenning hade gärna sett en ännu större kampanj, med personliga attiraljer som reflexer och bildekaler med Hemma i Lund-tryck.”

“Man måste banka in mångfaldstänkandet. Ta någon som inte är så välvilligt inställd. Om den personen sätter på sin reflex och varje dag ser Hemma i Lund-trycket så kanske det händer något till slut.”

3. “Förlikningar”

Med Margareta Wadstein och hennes efterträdare Katri Linna som DO har myndigheten i praktiken drivit igenom mer än vad lagen stadgar.

Hot om processande i domstol har i många fall förmått företag och kommuner att gå med på “förlikningar” som medfört utbetalningar av stora belopp. Företagen kan i praktiken vara försatta i en utpressningssituation.

“Folkhemmets balkanisering”: “Förlikningar säger inget om att diskriminering föreläggat. För en arbetsgivare kan det vara ett sätt att smidigt få en tvist ur världen. En tvist tar tid från kärnverksamheten, att leda och utveckla företaget och därför kan det ur arbetsgivarens synvinkel upplevas som mer attraktivt att ingå en förlikning än att processa i domstol. En tvist riskerar också att medföra negativ publicitet för företaget,..”

Merit Wager på Newsmill den 19/8 -09: *“Diskriminering och trakasserier ska anmälas till domstol och avgöras där. Det finns lagar mot diskriminering. Brott mot dessa, liksom brott mot andra lagar, ska hanteras inom rättsväsendet, inte i någon sorts obskyr mellanvärld där kommuner och andra ‘förlikas’ utanför rättssystemet med DO av pur feighet.”*

DO:s webbsida informerade att antalet förlikningar på samhällsområdet ökat från 6 till 23.

4. Katri Linna

Katri Linna tillträdde som DO år 2005. Efter att de fyra diskrimineringsmyndigheterna år 2009 slagits samman är det hon som förestår den nya och större myndigheten.

Anmälan till DO, för etnisk diskriminering, kan vara en väg att få stora och snabba pengar. En väg som står öppen för invandrare, men knappast för svenskar.

Katri Linna har visat sig extremt lyhörd för klagomål från damer med slöja eller burka eller personer med bristfällig förmåga att kommunicera på svenska.

Merit Wager på Newsmill den 19/8 -09: *“Två kvinnor har alltså klagat hos DO på att de inte får ha heltäckande klädsel, niqab, där endast ögonen syns, på Västerorts vuxengymnasium*

Dessa få ord, från den ena anmälaren, sätter i gång en sanslös och dyr karusell. Tiotals människor måste avsätta tid för att diskutera, konsultera, utreda, besvara frågor etc. Innan karusellen har snurrat färdigt har processen slukat massor av energi och resurser av olika slag.”

Ett fall gällde Jönköpings kommun, som gått med på att betala 35.000 kronor till en kvinna, som inte fått en praktikplats.

“Men det handlade ju inte om ‘etnisk tillhörighet’ utan om att kvinnan inte kunde tala bra svenska! ... nog måste man ju kunna kräva att människor behärskar svenska om de ska arbeta eller praktisera. Om det inte är ett jobb där man inte behöver tala med någon eller förstå instruktioner eller kunna läsa anvisningar, förstås.”

Ytterligare ett fall gällde en man och hustru som inte fick intyg för förtidspension. Där handlade det om ett väsentligt högre belopp - 160.000 kr.

DO i pressmeddelande oktober -09: *“Kvinnan och mannen upplever utlåtandena som mycket förnedrande och kränkande. Läkaren skrev bland annat i utlåtandena att hos invandrargrupper från Medelhavet (‘särskilt greker och turkar’), där en make/maka har sjukpension, ökar sannolikheten att även den andra parten ‘insjuknar’.”*

“DO menar att kliniken har missgynnat kvinnan och mannen genom att inte göra en saklig bedömning av deras individuella besvär utan i stället grundar läkarutlåtandet på en generell negativ uppfattning om invandrare från Grekland och Turkiet. Därmed har kvinnan och mannen blivit missgynnade på grund av sin etniska tillhörighet. DO kräver kliniken på 80.000 kronor vardera till kvinnan och mannen i skadestånd.”

5. Vinnare och förlorare

Diskrimineringsindustrin har sina givna både vinnare och förlorare.

Till vinnarna hör naturligtvis de som har **sin utkomst** genom verksamheten och kan göra karriär. Antalet anställda på DO var 90 år 2009. Till detta kommer konsulter och forskare, som också kan få sysselsättning och inkomster

“Folkhemmets balkanisering”: “I Sverige finns det ett diskrimineringsindustriellt komplex, där staten spelar huvudrollen. Medverkar gör också den akademiska världen, där särskilda anslag till forskning om genus eller strukturell diskriminering har ökat markant under senare år.

Här hittar man även särskilda konsulter med inriktning på diskriminering. De senare har kunnat se goda intäkter strömma in, inte minst från EU-projekt men även från arbetsgivare som har att hantera diskrimineringslagstiftningen.”

“Den av staten ledda kampen mot diskriminering har fött en helt ny näringsgren, eller industri om man så vill,.. att kämpa mot diskriminering har blivit lönsamt och en säker karriärväg.”

Till vinnarna hör naturligtvis även de som kan få ut **höga skadestånd** med hjälp av DO.

Fri Information: “Nytt i förslaget till skärpt lag mot etnisk diskriminering är även att en arbetssökande kan få skadestånd för etnisk diskriminering även om han/hon är ensam sökande och företaget beslutar sig för att avbryta rekryteringen, d v s inte anställa någon alls. Eftersom en ensam sökande alltid måste vara mest meriterad, öppnar sig här gyllene möjligheter till skadestånd.”

Från Merit Wagers blogg den 19/8 -09: “Att anmäla arbetsgivare och skolor för diskriminering hos DO har blivit ett enkelt sätt att tjäna pengar. Allt fler ärenden görs upp genom sk förlikning istället för i domstol.”

Ett nytt rekordkrav beskrivs på Fria Nyheter den 16/11 -09, mot Friskis och Svettis i Malmö. DO kräver där ett skadestånd på 100.000 kronor till två muslimska kvinnor, vardera. Chefen hade uttalat sig negativt om deras religion.

Till förlorarna hör naturligtvis **skattebetalarna**, både genom vad DO kostar - 93 miljoner år 2009 - och genom de skadestånd som kommuner pressas till att betala.

Till förlorarna hör också **småföretag**, som kanske avstår från att nyanställa vid behov eller som tvingas betala skadestånd.

Från Merit Wagers blogg den 19/8 -09: “Integrations- och diskrimineringsindustrin i Sverige sysselsätter massor av människor och kostar väldigt mycket pengar. Ingen vet hur mycket. Men gör den någon konkret och reell nytta att tala om?”

Nytan är i själva verket negativ, genom all den tid och kraft som avleds från produktiv verksamhet.

“Folkhemmets balkanisering”: “En massa resurser och arbetstimmar läggs ner för att motverka diskriminering - vare sig den existerar eller inte - istället för att utföra mer produktiva saker. Som till exempel att forska om frågor som faktiskt är viktiga för vår välfärd än vad diskriminering är, eller att ägna sig åt företagets affärer i stället för att fylla i planer och kartläggningar...”

Har diskrimineringslagarna minskat diskrimineringen i det svenska samhället? Nej, i varje fall inte den självupplevda diskriminering, som kan generera extrainkomster:

“Folkhemmets balkanisering”: “Den springande punkten i den diskrimineringskultur som vuxit fram tycks vara att den ena, förment förfördelade, parten själv får avgöra vad som är diskriminering samt en rätt att göra vad man vill även utanför den privata sfären.”

“... diskrimineringslagstiftningen paradoxalt nog verkar leda till ökad diskriminering. Fler diskrimineringsgrunder, generösare definitioner, galopperande subjektivism, slappa bevisregler och en allmänt kravlös inställning...”